للطبة يرضى فيه عن ابى بكر وهر ويسكت عن عنهان وعلى وهم اذا ارادوا ذكر على رضى الله عنه كنوا عنه بالرجل فقالوا ذكر عن الرجل او قال الرجل ويرضون عن الشقى اللعين ابن مُلْجُم ويقولون فيه العبد الصالح قامع الفتنة ونسآؤهم يكثرن الفساد ولا غيرة عندهم ولا إنكار لذلك وسنذكر حكاية أَثْر كفذا مما يشهد بذلك ،

ذكر سلطان بابي محمد بن نبهان وابو محمد عندهم سكة الأزد بن الغوث ويعرف بأبي محمد بن نبهان وابو محمد عندهم سكة الكر الغوث ويعرف بأبي محمد بن نبهان وابو محمد عندهم سكة الكر الغوث ويعرف بأبي محمل الله والمحمد الله والمحمد الله والمحمد وعادتُ الله والمحمد وعادتُ الله والمحمد والله والمحمد والله والمحمد وا

DU SULTAN D'OMÂN.

Le sultan d'Omân est un Arabe de la tribu d'Azd, fils d'Alghaouth, et il est connu sous le nom d'Abou Mohammed, fils de Nebhân. Chez ces peuples, Abou Mohammed est une dénomination usitée pour tous les sultans qui gouvernent l'Omân, comme celle d'atâbec est employée pour les rois des Loûr. Il a l'habitude de s'asseoir, pour donner ses audiences, dans un endroit situé hors de son palais; il n'a ni chambel-